

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 21. Nuncii Pontificis Constantinopoli male habiti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Alia die Luitprando cum pluribus Sæculum X.
A. C. 968.
Episcopis & Patriarcha ad mensam vocato aliquas ex Sacra Scriptura quæstiones proposuit. Tum subito: quæ Concilia recipitis? respondente Luitprando: *Recipimus Concilium Nicenum, Calcedonense, Ephesinum, Antiochenum, Carthaginense, Ancyranum, Constantinopolitanum,* Imperator effuso risu, *Saxonicum,* inquit, *oblitus es commemorare, quod tam novum est, ut in nostros codices referrî necdum potuerit.* Respondit Luitprandus: *Ibi applicandum fuit remedium, ubi ulcus natum erat. Hic Concilia fuere celebranda, quia hic ortæ sunt Hæreses. Rudis est & nova Saxonum fides, sed viva & operibus comprobata. Apud vos ea emori & ob vetustatem contemni videtur.* In alio convivio, Luitprando præsentem, Homiliam S. Joannis Chrysostomi in Acta Apostolorum legi præcepit.

§. XXI.

Nuncii Pontificis Constantinopoli male habiti.

Die vigesima Julii, Græci Festum Eliæ *Menol.*
Prophetæ videlicet raptum in Cæ. 20. *Jul.*
ludis Scenicis celebrarunt. Dicit incidisse hoc Festum in diem lunæ, quod annum non-

Sæculum X.
A. C. 968.

gentesimum sexagesimum octavum pro-
dit. In Festo autem Assumptionis Bea-
tæ Virginis Constantinopolim pervene-
runt Nuncii Joannis Papæ cum Epistolis,
quibus Nicephorus Imperator rogaba-
tur, cum Ottone Imperatore fœdera
inire, & nuptias propinquæ suæ cum Ot-
tone Augusto juniore non rejicere. Il-
lud vero Græci impatientissime tulerunt,
quod Papa in suis literis Ottonem,
Romanorum Imperatorem, & Nicepho-
rum non nisi Græcorum appellaret. *Quæ
insolentia, aiebant, hominis Romani,
barbari! quomodo mare tantæ audaciæ
codicillos vebere potuit? quomodo non
cum ipso navigio in profundum rapti
sunt? Sed quid faciemus Nunciis istis
miserabilibus? mancipia sunt centonibus
tecta, vilia mendicabula, indigna quorum
sanguine manus nostras polluamus! Er-
go in carcerem mittantur, dum Impera-
tor, qui tunc aberat, rediret.*

Interim Luitprandus adhuc dum Con-
stantinopoli morari cogebatur, quamvis
sub finem Julii missionem ei dedissent;
vixque impetrare potuit, ut in Festo Ex-
altationis veram Crucem adorare sibi
liceret. Tandem decima septima Se-
ptembris, cum ad colloquium Christo-
phori Patricii Evnuchi fuisset vocatus,
dixit ille: *Ne mali consulas, quod diu-
tius te moveatur. Nam Papa Romanus*
(si ta-

(*si tamen Papa est vocandus, qui cum* Sæculum X.
Alberici filio, † Apostata, adultero, sa- A. C. 968.
crilego communicavit) Papa, inquam, ad † Joanne
Imperatorem Epistolas dedit, Græcorum XII.
Imperatorem & non Romanorum vocans;
quod Domini tui consilio actum, nullus
dubitandi est locus. At Papa fatuus,
insulsus ignorat, Constantinum, cum Im-
perium in hanc civitatem transtulit, to-
tum Senatum, Romanosque Proceres &
viros militares transvexisse, Romæ vero
non nisi vilia mancipia, piscatores, cu-
pediarios, & infimam plebem reliquisse.
Respondit Luitprandus: Noluit Papa
Imperatorem offendere, sed gratum se scri-
pturum putavit. Cum enim linguam,
mores, vestes Romanorum abjecistis, cre-
didit, nomen quoque vobis displicuisse.
Si quid erratum, in literis futuro tem-
pore scribendis emendabit. Græci mol-
liore responso deliniti Luitprando duas
tradiderunt Epistolas, unam Nicephori
Imperatoris ad Ottonem Imperatorem,
alteram Imperatoris fratris argento si-
gnatam ad eundem datam, dicentes:
Papam vestrum judicamus indignum, qui
Epistolas ab Imperatore accipiat. Mit-
tit autem illi Caropalates literas, quales
meretur, easque non miseris Nunciis,
sed tibi deferendas tradit, ut sciat, se
nisi resipuerit esse perditissimum.